

מסכת מנחות

הקדמה

- א. כל המנחות הם קדשי קדשים.
- ב. סוגי המנחות: סולת, חלות, רקיקים, מחבת, מרחשת. (וסימך - סחרחר).
- ג. בכל מנחה יש ארבע עבודות מתיר: 1. קמיצה. 2. קידוש הקומץ בכלי. 3. הגשה. 4. הקטרה.
- ד. ברוב המנחות מקטירים רק את הקומץ והשאר נאכל ע"י כהנים זכרים כדין קדשי קדשים, ויש מהם שמקטירים את כל המנחה.
- ה. שלש מחשבות פוסלות את המנחה: 1. מחשבת שלא לשמה. 2. מחשבת המקום. 3. מחשבת הזמן.
- מחשבת שינוי השם - שקמץ שלא לשמו כגון שהיה מנחת חטאת וחשב לשם קרבן אחר, או לשם בעלים אחר.
 - מחשבת המקום - שקמץ את המנחה לשמו על מנת להקטיר את הקומץ חוץ לעזרה או לאכול את השיירים חוץ למקום אכילתו.
 - מחשבת הזמן - שקמץ את המנחה לשמו על מנת להקטיר את הקומץ לאחר זמן הקטרתו או לאכול מהשיירים לאחר זמן אכילתו, מחשבה זו בלבד מפגלת את המנחה ולא רק פוסלת אותה.
- ו. כל החושב מחשבה שאינה נכונה בקדשים - הרי זה עובר בלא תעשה¹ שנאמר: 'לא יחשבי².
ז. האוכל כזית ממנחה פסולה (בין שנפסלה במחשבה בין במעשה בין שאירע בה דבר שפסלה) - עובר בלא תעשה שנאמר: 'לא תאכל כל תועבה³, וחייב מלקות.
- ח. האוכל כזית ממנחה שנתפגל במחשבת הזמן - חייב כרת שנאמר: 'פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשאי⁴.
- ט. בשר הזבח לאחר שנסתיים זמן אכילתו נאסר באיסור 'נותר', והאוכלו חייב כרת שנאמר: 'ואוכליו עונו ישאי⁵.
- י. טמא שאכל בשר קדשים - חייב כרת שנאמר: 'וטמאתו עליו ונכרתה⁶.

¹ ואינו לוקה מפני שלא עשה מעשה, שאין המחשבה מעשה.

² ויקרא יז, יח

³ דברים יד, ג

⁴ ויקרא ז, ח

⁵ ויקרא יט, כ

⁶ ויקרא ז, כ

